

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21205/2023
03.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Драгане Миросављевић, Добриле Страјина и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА из села ... код ..., ББ из ... – Република ... и ВВ из села ... код ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Савић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради поништаја, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3213/2022 од 25.04.2023. године, у седници одржаној 03.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3213/2022 од 25.04.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3213/2022 од 25.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3213/2022 од 25.04.2023. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 3927/21 од 25.07.2022. године, у ставу првом, другом, усвајајућем делу става трећег и у ставу четвртном изреке, којима је одбијен приговор апсолутне ненадлежности суда, поништен Споразум о накнади за експроприсано пољопривредно земљиште број 465-877/11-07 од 27.07.2012. годне у делу одређивања висине накнаде за експроприсано пољопривредно земљиште, обавезан тужени да тужиоцима на име разлике између исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште до припадајуће накнаде за преузето грађевинско земљиште по напред наведеном споразуму, исплати сваком тужиоцу посебно за свој сувласнички удео од по 1/3 и то износе од по 394.465,33 динара, са законском затезном каматом од 24.07.2022. године до исплате, ближе наведено тим ставом изреке, као и на име трошкова поступка 411.709,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Оцењујући дозвољеност ревизије у смислу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Поступајући на основу наведене законске одредбе Врховни суд је закључио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Спорно правно питање није од општег интереса везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног правног односа јер је утврђено да је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у градско грађевинско земљиште, те да ова промена није евидентирана у катастру непокретности. Тржишна вредност непокретности утврђена је на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за градско грађевинско земљиште израженог у судским одлукама Врховног суда и Уставног суда, по којима суд, приликом одређивања висине накнаде, није везан искључиво проценом Пореске управе већ је вештачењем, као доказним средством предвиђеним Законом о парничном поступку висина накнаде одређена применом тржишне вредности експроприсане непокретности.

Из наведеног разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско првим споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради поништаја поднета је 26.02.2014. године, а преиначена 27.08.2021. године, а вредност предмета спора за сваког од тужилаца је 394.465,33 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе износи 3.355,26 евра (1 евро = 117,5661 динара).

Како вредност предмета спора за сваког од тужилаца не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић